

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex cap. 24. lib. Exodi, in quo describitur Dei gratiosa
apparitio & ascensus Moysis &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

eos in virga ferrea. Virgæ ferreæ rigor est, ut si ei quis appenderit crumenam aurò plenam, vel lancem argenteam, vel pateram rarò artifició factam, non declinet à recto, sed inflexibilis persistat. Hi ergo talis virgæ locò arundinem in manu portant, etiam levioribus quandoque donis curvandam. Ab ipsis *Zoran*, et si natu minor sit, tamen præponitur *Phares* majori: quia ille prior manum extrahit. Totò Cælò differunt à *Samuele* quondam Judice, qui ut doceret universum Israël integritatem suam 1. Reg. 12. liberrimè profitebatur: *loquimini de me coram Domino, utrum bovem cujusquam tulerim: si de manu cujusquam munus accepi, & contemnam illud hodiè, restituumque vobis.* Imitantur potius illum Judicem, de quo *Dionysius* refert: Quòd pridè causæ dicendæ acceperit bovem muneris locò; hòc autem cognitò adversarium pinguem misisse vaccam uxori Judicis, quæ maritum in suas partes citò traxerit. Ventum ad Tribunal, & ferendam sententiam, victoriam obtinente illò, qui vaccam miserat. Alter admirans clamat: *Bos loquere.* Reponit Judex: *Bos loqui non potest, quia vacca non sinit.* At ò iniqui Judices! loquetur olim adversum vos ut parturiens ille Judex, qui semel latam de vestra æterna damnatione sententiam, non revocabit amplius, et si millies clametis: *Injustè egimus, iniquitatem fecimus, Domine miserere!*

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 24. lib. Exodi, in quo describitur Dei gratiosa apparitio & ascensus Moysis &c.

N.106. Considera 1. **Q**Uòd Deus antea Moyfi in ardenti Rubo, & filiis Israël legem accepturis inter tonitrua & fulgura apparens, nunc spectandum se det, positò infrà pedes quasi opere lapidis Saphirini, & quasi Cælo serenò. Adeò, ut sicut priores illæ apparitiones fuerant signa terrentis, sic posterior signum existat blandientis Dei. Quæris: undè venerit hæc mutatio? puto: illam ex ipsa Populi pariter mutati prompta voluntate, quam ad verba Legis exactissimè observanda, demonstraverat, devenisse. Consonant opinioni meæ verba S. Scripturæ hujus cap. v. 4. dicentibus Israëlitis: *Omnia verba Domini, quæ locutus est, faciemus.* Licet Deo gratissimæ existant victimæ & sacrificia: Attamen his omnibus præponderare obedientiam clarissimè testatur S. Greg. Moral. l. 35. c. 10. causam subnectens: *Quia per vili-*

victimæ aliena caro, per obedientiam verò propria voluntas mactatur. Abraham multas exercuit virtutes, quibus sibi Deum devinxerat: sed unicò jam laudatæ obedientiæ actu, affectu magis quàm effectu exercitò, id promeruit, quod cæteris omnibus collectim sumptis non meruerat. Placuit summa Humilitas, placuit angelica puritas, placuerunt aliæ sine numero virtutes, quibus animati Cœli instar radiabat Maria Virgo, sed præplacuit obedientia, quâ paucis hîsce verbis: *Fiat mihi secundum verbum tuum*; tot gratiæ obtinuit, quot non obtinere omnes sancti. Samuel per obedientiam, Heli sacerdoti præstitam divinum assecutus est alloquium 1. Reg. 3. Elisæus per illam Magistri sui accepit Pallium 4. Reg. 2. Saul dum obtemperat patri in quærendis asinis, Regnum Israël reperit. *Non sic Diadema in capite positum Regem illustrat sicut obedientia* teste S. Chrysoft. homil. 32. in Genes. & S. August. tract. 11. de obed. ait: *Una obedientia plus valet, quam omnes virtutes.* Miraberis forsan: quòd Magister Magistrorum Christus Dominus Ecclesiam suam non Scholam virtutum, sed ovile ovium nominet? Joan. 10. Quid enim Magistro magis congruit, quàm Schola? Sed hem! hoc ipsò, quod Ecclesiam ovile nominet, Scholam virtutum nominat: quid enim ovile nisi locus continens animalia, quarum præcipua laudeque dignissima qualitas est cæca obedientia, quam Augustinò teste virtutum dixi *Reginam*. Hinc de fidelibus, ovile hoc ingressis asserit: & *vocem meam audiunt*, h. e. ad nutum obediunt mihi omnes. Pari de causa Christus in Judæa moratus, in Bethania sibi domicilium elegit, quia Bethania *domus obedientiæ* exponitur representans Ecclesiam, binâque vice legitur accubuisse in domo Simonis leprosi Luc. 7. Quia *Simon* interpretatur *obediens*. Quibus omnibus demonstrat suum diverforum, Ecclesiam videlicet a se erectam, domum esse obedientiæ virtutum Matris, & discipulos *simones*, obedientes videlicet virtutum sectatores esse. O Christiane Lector! quid magis in votis tibi est: quàm stare aliquando ad dexteram illam, quæ ex ovibus Christi constat, & audire Benedictam Pastoris vocem: *Venite benedicti Patris mei &c.* Hæc gratia, ut tibi obtingat, dic cum Israëlitis: *Omnia verba Domini, quæ locutus est, faciemus.* Loquitur autem tibi Deus tum per scriptam Legem, tum per mandata superiorum tuorum, inquiens: *Qui vos audit, me audit.* Ergo utriusque parem exhibe obedientiam, & ascendes cum Moyse & Aaron, visurus Deum Israël v. 20. visione æternâ.

N.107. *Confidera* 2. Moysen juxta divinum Imperium scandere montem, & ibi quadraginta integris diebus ac noctibus morari jussum, documento esse hominibus, ad instruendos in lege ordinatis, debere eos: prius accedendō Deum per fervidas preces, Meditationes & pia exercitia inflammari zelō, & in actuali legis observantia per aliquot tempus versari, antequam id muneris exlequantur. Hinc regius Vates cantat Psal. 103. *Deum facere Ministros suos ignem urentem, non merè lucentem.* Esto; Oracula quis dicat, annuntiet Prophetias, prædicet ipsam Evangelicæ veritatis medullam; si vitæ integritas morumque rectitudo abfuerit, aberit dictis fides & obedientia. *Fabula videntur verba sine operibus*, asserit Isidorus Pelusiota lib. 2. Epist. 114. Dicendum prius cum Christo: *Quis ex vobis arguet me de peccato*, antequam cum eo dicatur: *si veritatem dico vobis, quare non creditis mihi?* Philo Hebræus de Moysē testatur: Prophetam hunc, eam: quā pollebat apud Israëlitas, auctoritatem, non obtinuisse per acceptas à Deo Tabulas, aut Prodigiorum, quæ patraerat, multitudinem, sed per integritatem vitæ. Si quidem ipsis quoque operibus eam, quam prædicabat, referebat sapientiam, implebatque legem. Verba Philonis sunt: *Animò malebat vivere, quàm corpore.* Philosophica præcepta quotidie factis representabat, mentem verbis exprimens, facta dictis accommodans. Ad propositum nostrum pulcherrimè quoque alludit sponsus cœlestis, Ecclesiam ejusque Ministros, prædicatores verbi divini, hīs alloquens verbis Cant. 2. *Sonat vox tua in auribus meis.* Sed qua de causa? ex illa ocius subnectitur: *Vox enim tua dulcis, & facies tua decora.* q. d. gratissimum mihi foret, excipere auribus meis vocem tuam, utpote dulcedine, quantò facies tua majori decoratur pulchritudine. Laudo doctrinam tuam auditu dignissimam, sed eò digniorem, quò mores eidem sunt magis conformes. Verba loqueris optima, quia moribus dicta probas optimis. Nunc examina te Christiane Lector, quàm multa alios doceas, quæ tu facere ipse negligis. Hortaris alios ad celerem obedientiam, superioribus præstandam, & tardus es ad obtemperandum. Inculcas aliis pietatem & devotionem, in Templo præstandam, & pluriès repereris, ibidem fabulis & risibus vacans. Acribus scripturæ verbis alios deterere vis ab ebrietate, luxuria, invidia & aliis vitiis, & tu frequenter in illa impingis non sine pusillorum scandulo. Quid indignaris ergo: si verba tua etsi optima, nullum tamen sortiantur effectum, sed instat feminis sint supra petram projecti?

FASCI-